

ICIMOD

Air pollution is a growing problem that needs increased awareness in young and old. With this book, funded by the Atmosphere Programme at the International Centre for Integrated Mountain Development (ICIMOD), we hope to plant the seeds for change in the minds of children in Nepal. The International Centre for Integrated Mountain Development (ICIMOD) is a regional intergovernmental learning and knowledge sharing centre serving the eight regional member countries of the Hindu Kush Himalayas and the global mountain community. We're working to develop an economically and environmentally sound mountain ecosystem to improve the livelihoods of mountain populations – now, and for the future.

चन्चलेको यात्रा

Chanchale's Journey

ISBN 978-9937-655-63-7

First edition

Copyright © Room to Read 2017

All rights reserved.

Room to Read is proud to make many of our books available for free under Creative Commons Attribution 4.0 (1) license. This means anyone can freely read, download, print, translate, adapt, and share these books.

For more information visit

<https://creativecommons.org/licenses/by/2.0/>

Room to Read®

Room to Read seeks to transform the lives of millions of children in developing countries by focusing on literacy and gender equality in education, working in collaboration with local communities, partner organizations and governments. We develop literacy skills and a habit of reading among primary school children and support girls to complete secondary school with the relevant life skills to succeed in school and beyond.

Room to Read

Post Box 21103, Kathmandu, Nepal.

Phone: 5553987, Fax: 5547520

email: nepal@roomtoread.org

web: www.roomtoread.org

चञ्चलेको यात्रा

लेखक
रौशन पोखरेल
चित्राङ्कनकर्ता
उज्वल तामाङ
सम्पादक
डा. ध्रुवकुमार धिमिरे

चन्चले आँगनमा खेल्दै थियो। उसले डाँडातिर हेऱ्यो।
सधैँ भैँ बाक्ली काली धुवाँले डाँडालाई ढपक्क ढाकेको थियो।

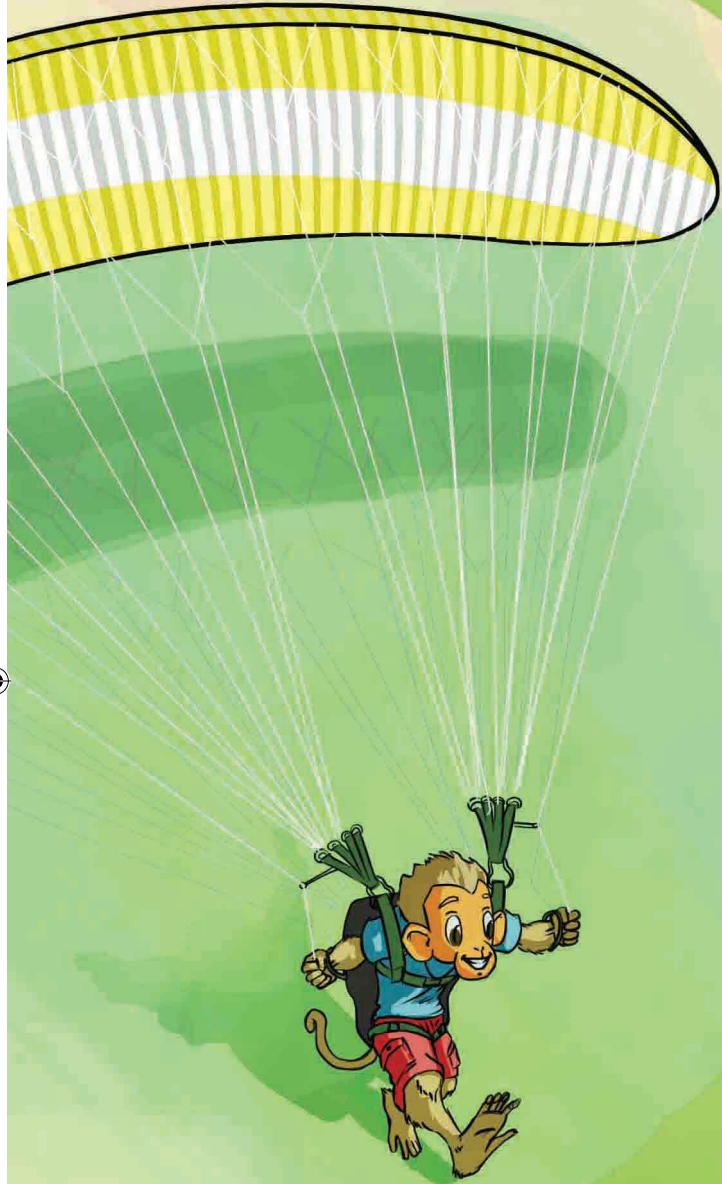

“त्यौ धुवाँ कताबाट आयौ? त्यौ डाँडापारि कै होला?
आज त म पत्ता लगाइछाइछु।” चन्चलैलै निधौ गन्यौ।

चन्चलैलै आफ्नी प्याराग्लाइडर बीक्यौ। ऊ फटाफट उकाली
लाग्यौ। चन्चलै प्याराग्लाइडर उडाउन तुलौ चौरमा दौड्यौ अनि
प्याराग्लाइडरमा उड्यौ।

“आहा, क्या मज्जा!”

उड्दै जाँदा ऊ धुवाँ आइरहेको ठाउँमाथि पुग्यो।
चारैतिर बाक्ली धुवाँ नै धुवाँ थियो। उसका आँखामा
धुवाँ पर्यो। उसको आँखा पिरौ भयो। उसले केही देखेन।
उसको प्याराग्लाइडर असन्तुलित भयो। चन्चलैको
प्याराग्लाइडर सउटा अग्लो चिमनीमा ठौकिर
अल्मिन पुग्यो।

“छूया! कस्तौ गन्हाउने हावा, सारसै फैन
गाह्री भयौ!” चन्चलै करायौ।

चन्चलैलै अल्फिइको प्याराग्लाइडरलाई
तानतुन गन्यौ। चिम्नीबाट प्याराग्लाइडर
फुस्क्यौ र चन्चलै एउटा ठुलौ फौहरको
थुप्रौमा खस्यौ। चन्चलैलै चारसैतिर हैन्यौ र
अचम्म पन्यौ।

आकाश त पुरै बाक्ली काली धुवाँले ढाकियकौ थियो।
ट्रक र मोटरसाइकलहरू उसकै अगाडिबाट बाक्ली
काली धुवाँ निकाल्दै गुडिरहेका थिए।
“ओही, कस्तो फौहर!” उसले भन्यो।

चन्चलैले पानी खोज्नु थाल्यो। तर जतासुकै फोहरै फोहर मात्र थियो।
उसको जिउ चिलाउन थाल्यो। ऊ दुखी भएर एउटा कुनामा बस्यो।
एउटी सानो फुच्चिले चन्चलैलाई परैबाट देखी। ऊ चन्चलैको नजिकै गई।

“मेरी नाम चतुरी हौ। तिमी कौ हौ? कहाँबाट आएका हौ?”
उसले चन्चलैसँग सौधी। चन्चलै भक्कानिएर रून थाल्यो।

“मैरी नाम चन्चलै ही। त्यौ डाँडाभन्दा पारि मैरी घर छ। यहाँको जस्तौ त्यहाँ धुली, धुवाँ, दुर्गन्ध, फौहर कैही छैन। धुवाँले गर्दा मैरी घरको बाटौ ढाकियो। मैरी ग्लाइडर पनि बिग्रियो। अब म कसरी घर जानै होला?” चन्चलैले रूँदै भन्यौ।

“धुवाँ नभयकौ ठाउँ पनि हुन्छ र?” चतुरीलै छक्क पर्दै सौधी।
“हेर, जिउभरि फौहरै फौहर! हिँड, मेरो घर!” चतुरीलै भनी।

घर पुगैर चतुरीलै आफ्नौ आमा बुवालाई
चन्चलैकौ बारेमा सबै कुरा भनी।
“डाँडापारि पनि बस्ती छ भनेर मैले पनि
सुनेकौ हुँ। तर आजसम्म देख्न पाएकौ छैन।
यताकौ डाँडालाई जहिलै पनि धुँवाले ढाकेकौ हुन्छ।
त्यहाँभन्दा पर भन् के देख्नु!” चतुरीका बवालै
खोक्दै भने।

“बुवा, चन्चलैलै भनेको यो धुवाँ हटाए उसको
सहर देखिन्छ रे।” चतुरीलै भनी।

“हो, यो सहर त धुवैधुवाँले भरिएको रहेछ।
तपाईंलाई खोकी लाग्नुको कारण पनि धुवाँ नै
हो। हामीले सास तान्दा हावासँगै धुवाँ हाम्रो
फोक्सोमा पुग्छ। हामीलाई सास फेर्न अप्ठ्यारो
हुन्छ। हाम्रो शिक्षकले हामीलाई यही भन्नुभएको
थियो।” चन्चलैलै भन्यो।

त्यसै बैला खुला भयाल र ढोकाबाट उनीहरू बसैको कौठाभरि धुवाँ
भरियो। चतुरी ढगुरैर बाहिर निस्की। उसलै घर नजिकैको बाटोमा
तुला बालै प्लास्टिक र फौहर बाल्दै गरैको देखी।

“यो कै गर्नुभयको? हेर्नोस् त धुवाँ कौठाभरि पसैर हाम्रो बुवालाई सार्सै
फैर्न गाह्रो भयो।” चतुरीलै भनी ।

हैं हैं हैं, तुला बा हाँसे। "फोहर नबालैर कै गर्ने? तिम्री घरमा लगेर थुपारिदिऊँ? बडौ जान्ने नबन। कौठामा धुवाँ पसे भयाल ढौका बन्द गरै भइहाल्यौ नि।" तुला बालै भने।

तुला बाका कुरा सुनेर चतुरी रिखाई। उसले नजिकैको बाल्टिनभरिको पानी
आगोमा खन्याइदिई।

“कै गरैकि!” तुला बा कराए।

त्यतिन्जेलसम्ममा चतुरीका आमा बुबा र चन्चलै बाहिर आइसकैका थिए। वरपरका सबै
जम्मा भए।

सबै जम्मा भएकौ मौका पारैर चन्चलैलै भन्यौ, “नमस्कार, मैरौ नाम चन्चलै हो। म त्यौ डाँडापारि बस्छु। म सधैँ यतातिरबाट धुँवा आइरहेकौ देख्यौं। धुवाँ पछ्याउँदै आएको त म यहाँ आइपुगौं। तपाईंहरूकौ सहर अति सुन्दर छ। तर धुवाँले तपाईंहरू सबैलाई हानि पुऱ्याइरहेकौ छ।”

“तर हामी कै गर्न सक्छौं र? फौहर
बाल्ने पन्यौ। गाडी र कारखाना पनि
चलाउने पन्यौ। खाना पकाउन ढाउरा
बाल्ने पन्यौ।” एउटीले भिडबाट कराई।

“त्यसौ भनेर त भएन नि। मैरो घरतिरको आवश्यकता पनि त यिनै हुन् नि। तर धुवाँ कम गर्ने कुरा त हाम्रै हातमा छ। हामीले फोहर बाल्न हुँदैन। गाडीहरूलाई समयमै मर्मत गर्नुपर्छ। सकेसम्म हिड्ने वा साइकल चलाउने गर्नुपर्छ। डिजेलको सट्टा बिजुलीबाट चल्ने साधन तथा कारखानाहरू चलाउनुपर्छ। हामीले भान्सामा धुँवा नआउने खालको चुलीको प्रयोग गर्नुपर्छ।” चन्चलैले सम्झायो।

22

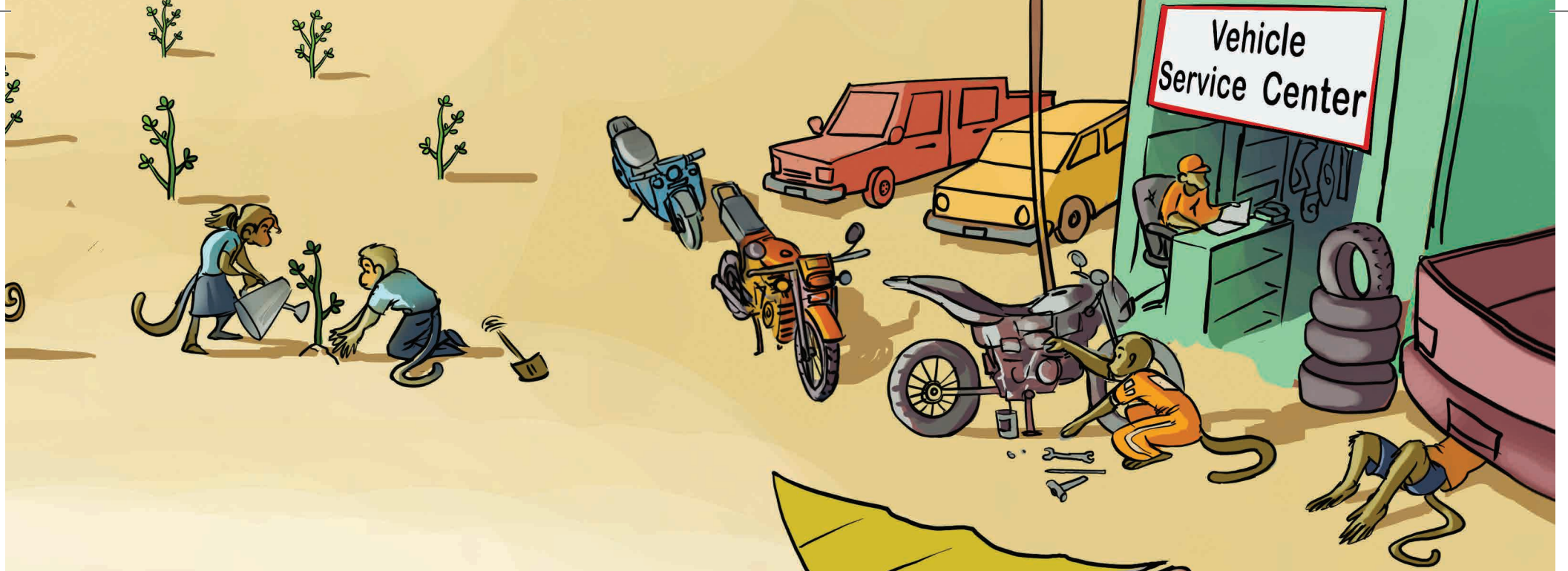

“ओहो! यो कुरा त हामीले सोचेकै थिएनौं। यति गरे हामी
सहरको धुवाँ कम हुन्छ भने त यस्तो राम्रो काम सुरु
गरिहाल्नु पर्छ।” चतुरीले भनी।

“हो! हो! सबै मिलेर हामी सहरलाई सफा पार्ौं।”
सबैले एकै स्वरमा भने।

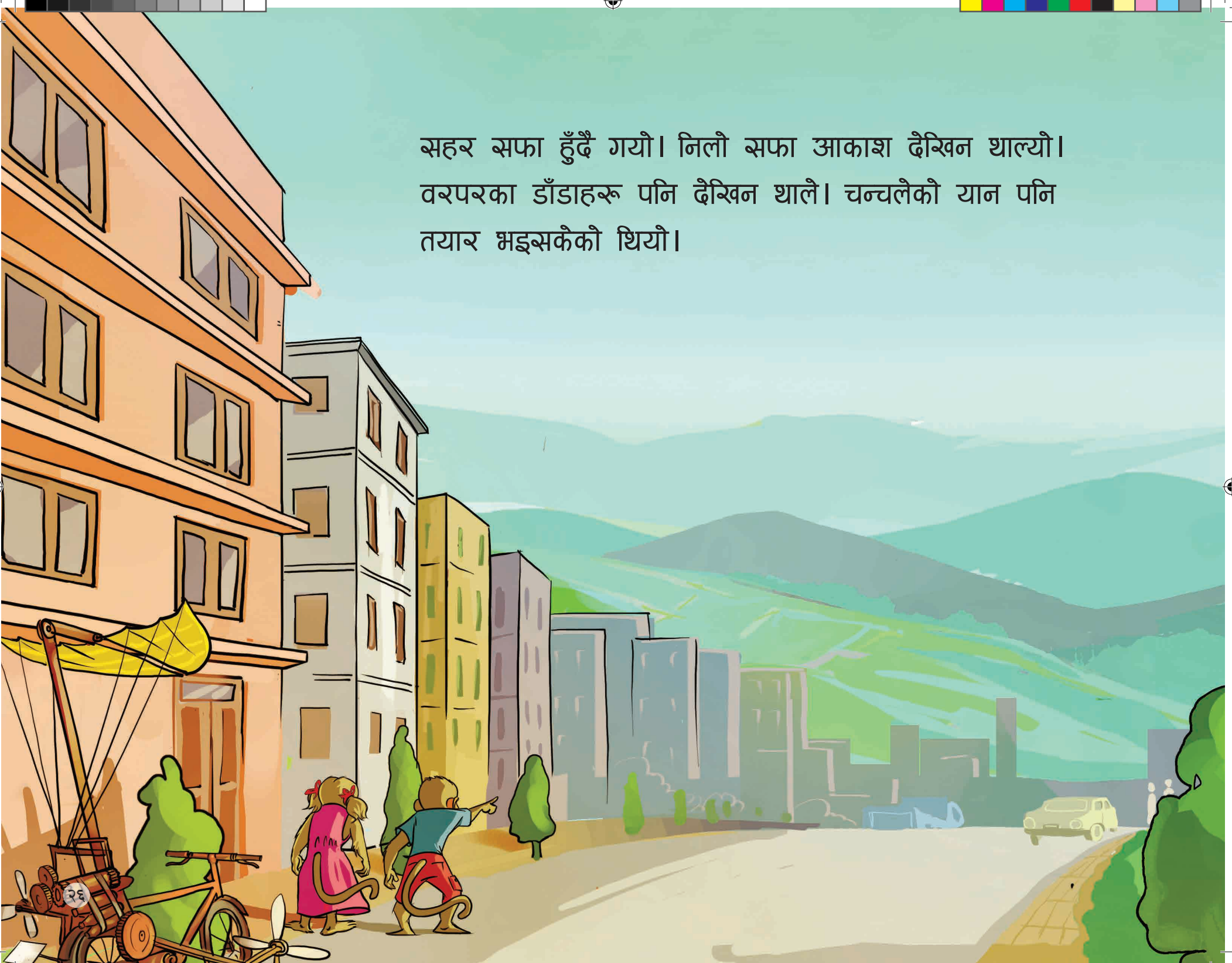

सहरमा सफाइ अभियान सुरु भयो।
चन्चलैले पुराना फालैका सामानहरूबाट
एउटा यान बनाउन थाल्यो।

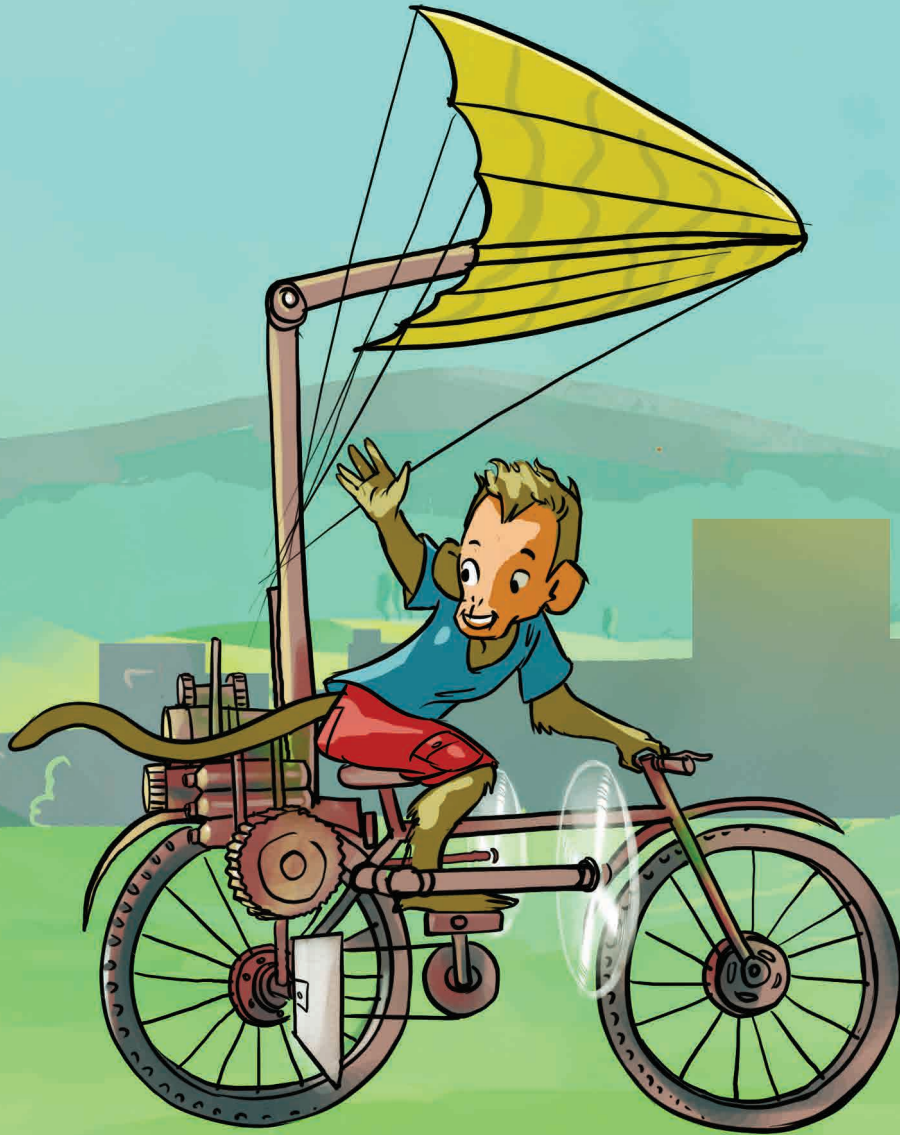
सहर सफा हुँदै गयो। निलो सफा आकाश देखिन थाल्यो।
वरपरका डाँडाहरू पनि देखिन थाले। चन्चलैको यान पनि
तयार भइसकेको थियो।

चन्चलै घर फर्किन तयार भयौ। चतुरी, उसका आमा, बुवा र
सहरका सबै जना चन्चलैलाई बिदा गर्न भैला भए।
“हामीलाई जरूरी कुराहरू सिकाएकीमा तिमीलाई
धन्यवाद छ। हामी, हाम्रो घर र सहर सधैं सफा
राख्ने छौं।” चतुरीलै भनी।

“मलाई सहयोग गरेकीमा धन्यवाद। म फेरि छिटै तपाईंहरूको सुन्दर सहर र तपाईंहरूलाई भेट्न आउने छु।” यति भन्दै चन्चले यानमा चढेर उड्यो।

